

САВЕТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

Савет за борбу против корупције прихватио се задатка да прикупи јавно саопштене чињенице као и податке до којих су у свом раду дошли државни органи, а односе се на Националну штедионицу која је у више наврата спомињана у лошем контексту.

Прво је јавност је била узнемирена додељивањем Националној штедионици пословног простора Народне банке Југославије на бесплатно коришћење. Затим се током предизборне кампање за парламентарне изборе крајем 2003, захуктала расправа о одговорности појединих политичара за губитак контролног утицаја државе над банком. У то време је већ створен утисак да се ради о националној институцији и стога је врло негативно оцењивано превођење ове банке у режим приватног власништва. Трећи пут се Национална штедионица спомињала марта месеца ове године, током рада скупштинског Анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности у трговини електричном енергијом и финансијско-банкарским пословима повезаним са том трговином. Иако су и тада покренута многа озбиљна питања, цела ствар није доведена до свог логичног завршетка и јавност је ускраћена за сазнање о правим дешавањима око те банке.

Савет упућује овај извештај Влади као подстицај да се предузму сви потребни кораци како би се законским путем утврдило да ли је било кршења прописа у наведеним банкарским пословима и да ли је притом било корупције међу високим државним функционерима.

У извештају се прво анализира структура власништва Националне штедионице од њеног оснивања до данашњих дана, затим се наводе привилегије које јој је држава доделила, што, са своје стране, неизбежно доводи до потребе да се објасни улога московске банке Евроаксис. На крају извештаја се износе закључци и препоруке.

Власништво

Уговор о оснивању Националне штедионице – банке а.д. (у даљем тексту Банка) потписали су 25. децембра 2001. представници тринаест правних лица. Оснивачка скупштина одржана је сутрадан - 26. 12.2001. - када је донета одлука о издавању **прве емисије акција** у вредности од 364 милиона динара. Највећи акционар постала је Југословенска банка за међународну економску сарадњу (ЈУБМЕС) са 38,46% акција, три оснивача су стекли по 9,62% акција (Беопетрол, Ју-гарант банка и Тоза Марковић а.д.), три оснивача по 4,81% (Апатинска пивара, Ц-маркет и ДДОР Нови Сад), два по 3,85% (Копаноник

САВЕТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

осигурање и Синтелон), три по 2,88% (Штедно кредитна задруга самосталних привредника, Енергопројект холдинг и Енергопројект нискоградња), док је остатак акција (1,92%) припао Еуросалону.

Скупштина Банке је на седници 20. маја 2002. донела одлуку о издавању **друге емисије акција** у вредности од 180 милиона динара. Највећи купци, са преко 80% емитованих акција била су београдска предузећа Сквadra, Пима, Принципал експорт-импорт и Дајнерс клуб. Ова предузећа су повезана предузећа, нашта указује више чињеница констатованих у извештају Управе за спречавање прања новца. Повезана лица су куповину акција обавила преко девизног рачуна Националне штедионице у Евроаксис банци из Москве. ВИДЕТИ ПРИЛОГ 1

Оснивачи поменутих повезаних предузећа су домаћа физичка и страна правна лица, при чему домаћа лица имају мање учешће од страних. Карактеристичан је случај предузећа Пима д.о.о, које је регистровано код Окружног привредног суда у Београду под бр.Фи. 14621/95 од 03.04.1995, са оснивачима Јеленом Лазаревић и Зораном Станковићем из Београда, који имају по 5% власништва, док 90% поседује *Pluto International LTD* са Свети Винсент и Гренадини. Међутим, оснивачи друштва *Pluto International* су Владан, Оливера и Војин Лазаревић, сви из Котора, Црна Гора. ВИДЕТИ ПРИЛОГ 2

Крајем 2002. и почетком 2003. дошло је до **секундарне продаје акција**. Република Србија је средином новембра откупила 21 акцију од банке ЈУБМЕС и тако постала власник 13,83% акција, док је власништво ЈУБМЕС је пало на 9,88%, а четири повезана предузећа (Сквadra, Пима, Принципал и Дајнерс) су поседовала 37% акција.

Ваља нагласити да је у истој години (2002.) барем један купац акција, који је куповао и на примарном и на секундарном тржишту, добијао кредите од Банке. Савету није познато да ли су кредити коришћени за куповину акција, али ако јесу –у питању би било озбиљно кршење Закона о банкама и другим финансијским организацијама, који у члану 19а наводи како је такав правни посао ништав. Из извештаја контроле пословања у 2002. коју је спровела Народна банка, види се да је предузеће Дајнерс клуб узимало велике износе краткорочних кредита у тој години, иако се радило о проблематичном комитенту (мали сопствени капитал, ниска ликвидност и обрт). «Банка је и поред тога што је Сектор за управљање ризицима, Служба за кредитни ризик, оценио да комитент није оперативан и финансијски стабилан, има лошу ликвидност I, II и III степена, неадекватну кредитну способност, потраживање од наведеног комитента класификовала у категорију А.» ВИДЕТИ ПРИЛОГ 3

Скупштина Банке је 27. фебруара 2003. једногласно донела одлуку (уз присуство представника Републике) о издавању **треће емисије акција** у износу од 300 милиона динара. До дана закључења емисије, акције су купила само два

САВЕТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

предузећа: Мали колектив из Београда и Елим из Беча - који је акције платио преко Евроаксис банке из Москве. Уплатом акција треће емисије учешће Републике Србије пало је на 10,05%, ЈУБМЕС на 7,18%, док четири повезана предузећа поседују 26,88% акционарског капитала Банке. Учешће ових акционара у власништву Банке није се мењало до данашњих дана.

Купци акција треће емисије (Мали колектив и Елим) постали су појединачно највећи акционари Банке са 13,67% власништва. Оснивачи Малог колектива су Милан Шкорић са 9% оснивачког капитала и предузеће *Anglo European Marketing* са Британских Девичанских Острва, које поседује 91% оснивачког капитала. Власник и директор предузећа *Anglo European Marketing* је Вук Хамовић из Београда. Као оснивачи фирме Елим уписани су Алексеј и Игор Горохов, а то предузеће у Управном одбору Националне штедионице заступа Јован Митровић. ВИДЕТИ ПРИЛОГ 2 и 4

Привилегије у раду

Истог дана када је одржана оснивачка скупштина, **25. децембра 2001**, Народна банка Србије је издала Банци дозволу за рад.

Отварањем стечајева великих банака била је онемогућена исплата «старе девизне штедње» која је код њих била депонована. Поступци стечаја/ликвидације Привредне банке из Новог Сада, Славија банке и Ваљевске банке отворени су 10.10.2001. док су стечајеви четири највеће банке (Београдска банка, Беобанка, Југобанка и Инвестбанка) отворени 03.01.2002. године. Гувернер Народне банке је **16.01. 2002.** упутио допис Агенцији за осигурање депозита, санацију, стечај и ликвидацију банака, у коме тражи од ње да «предузме правне радње како би надлежни судови **по хитном поступку** донели одговарајуће акте којим би овластили Националну штедионицу-банку да извршава уручивање обвезница и обавља друге послове извршавања обавеза наведених банака који произилазе из Закона». ВИДЕТИ ПРИЛОГ 5

Прихватајући предлог, надлежна судска већа су донела решења којим су овластила Банку да обавља наведене послове. Тиме је без тендера Националној штедионици припао посао сервисирања око 84% старе девизне штедње (од укупно 4,5 милијарде евра).

Одлуком гувернера о преносу рачуна на пословне банке, од 25. децембра 2001, отворени су су депозити по виђењу Народне банке код 18 пословних банака. Националној штедионици се уступају **09.01.2002.** средства НБЈ-Седиште, НБЈ-Завод за израду новчаница и кованог новца, ЗОП-Централа Београд, ЗОП-Главна филијала за територију РС, НБЈ-Главна републичка филијала, док се средства НБЈ-Филијале Каргујевац преносе од 01.01.2003. Средства су уступљена

САВЕТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

бескаматно и крајем године износила су преко 797 милиона динара, што је представљало 60% динарских депозита Банке. ВИДЕТИ ПРИЛОГ 6

Непуна два месеца од оснивања (**20. фебруара 2002.**), Банка је добила овлашћење за обављање послова платног промета и кредитних послова са иностранством (Велико овлашћење).

Сутрадан, **21. фебруара 2002.**, Народна банка – Завод за обрачун и плаћања (ЗОП) и Банка, склопили су Уговор о пословној сарадњи којим се прецизирају обавезе у обучавању и преузимању запослених. Уговором је Национална штедионица преузела обучавање запослених ЗОП-а (они су и даље били у радном односу НБЈ-ЗОП), за рад на шалтерским пословима, уз могућност преузимања запослених уколико успешно заврше обуку.

Сходно Уговору о пословној сарадњи, Народна банка и Банка су **28. октобра 2002.** склопиле Споразум, према коме је Банка стекла право бесплатно коришћења у наредне три године 60 експозитура са 271 шалтером и 7.200 квадратних метара пословног простора са намештајем и опремом. Споразум су склопили гувернер Народне банке и генерални директор Националне штедионице, супротно члану 5. Закона о средствима у својини Републике Србије, који регулише располагање непокретностима у државној својини, а према коме се пренос коришћења непокретности не може вршити на кориснике који нису у режиму државног власништва, нити се може вршити подзакуп непокретности у државној својини. У тренутку склапања Споразума, Национална штедионица је већ била у већинском приватном власништву.

Одлуку о коришћењу, односно о закупу непокретности у државној својини, према члану 8. Закона мора донети Влада. Истим чланом предвиђено је да се коришћење или закуп може остварити тек по прибављању сагласности Републичке дирекције за имовину Републике Србије. Из Извештаја УБПОК се види да сагласност од Дирекције није тражена.

Евроаксис (Вексим) банка

Евроаксис банка из Москве има врло важну улогу у пословању Националне штедионице. Велики број акција Банке купљен је управо преко девизних рачуна у Евроаксис банци.

Свакако је најинтересантнији промет који је обављен **13. 09.2002.** Тада су, само у једном дану, четири повезана предузећа примила од предузећа Копром из Беча, на девизни рачун Банке код Евроаксис банке, УСД 1.200.000 и ЕУР 1.200.000, одмах су затим продала та средства Националној штедионици која је динарску противвредност уплатила Атлас и Сосиете Женерал банци. Ове две

САВЕТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

банке су вратиле исти износ Националној штедионици на име докапитализације у корист поменутих предузећа. Коначно, Национална штедионица је уплаћени износ пренела на свој рачун у Евроаксис банци. Овом сложеном операцијом у којој новац није ни учествовао, већ само папири, повезана предузећа су стекла 88,16% друге емисије акција и тиме дошли до учешћа од 37% у капиталу Банке. Налогодавац иницијалне уплате – предузеће Копром - такође има девизни рачун у Евроаксис банци, а средства су уплаћена као аванс за извоз кукуруза, до чега никад није дошло. Исто тако, један од два тренутно највећа појединачна акционара Банке, Елим из Беча, уплатио је своје акције преко Евроаксис банке. ВИДЕТИ ПРИЛОГ 7

Евроаксис банка је основана деведесетих година са циљем да се избегну санкције Уједињених нација према нашој земљи. Оснивачи су биле велике државне банке. Према сведочењу Верољуба Дугалића, генералног секретара Удружења банака, на скупштинском Анкетном одбору, последњих година Евроаксис банка има годишњи промет преко четири милијарде долара са нашим банкама. На истом Анкетном одбору Војин Лазаревић је саопштио да је његово учешће заједно са учешћем Вука Хамовића у акционарском капиталу банке око 28%.

Ова банка је деведесетих година добијала девизна средства од Народне банке Југославије и користила их за кредитирање увоза и извоза. Овакво поступање које је супротно свим правилима рада централне банке, могло је донекле бити оправдано у време санкција УН против Југославије. Савезна влада је постављала ограничење гувернеру да не може пласирати више од 5% девизних резерви у мешовите банке (Евроаксис банка се деведесетих звала Вексим). Октобра 2000. депозит Народне банке у Евроаксис банци је био 4,6 милиона УСД.

Уместо повлачења свих депозита Народне банке из Евроаксис банке и њиховог пласирања у неку од првокласних банака, гувернер кога су поставиле демократске власти после пада режима Слободана Милошевића, већ је 13.12.2000. оочио на три месеца још 10 милиона УСД, по минималној каматној стопи (LIBOR), ради «побољшања ликвидности банке». Ово је вероватно јединствен случај у историји да централна банка једне државе улаже девизе, које је путем закона прикупила од пословних банака у земљи, у једну инострану приватну банку са циљем да јој побољшала ликвидност. У наредним месецима депозит је стално растао, гувернер је својом одлуком релаксирао претходно ограничење са 5% на 7% девизних резерви, те су се од марта 2003. депозитни пласмани одржавали до нивоа од 60 милиона УСД. ВИДЕТИ ПРИЛОГ 8

Још чудније је што је Евроаксис банка средства Народне банке враћала у земљу кредитирајући домаће пословне банке, јер тиме је обесмишљен систем обавезних девизних резерви. Наиме, ако је процена била да пословне банке немају довољно девизних средстава, није требало прописивати високе износе обавезних резерви. Штавише, пословне банке су добијене девизне кредите конвертовале у динаре, чиме се повећавала количина новца у оптицају. Цела

САВЕТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

операција је рађена у договору Евроаксис банке са Народном банком, будући да је уговорана не само каматна стопа на депозит Народне банке, већ и камата на кредите пословним банкама, али и камата коју треба да плате крајњи корисници кредита. ВИДЕТИ ПРИЛОГ 9

Да апсурд буде већи, пословне банке су се задуживале код Евроаксис банке користећи као гаранцију за враћање кредита (залогу) своје девизне резерве у Народној банци, што још једном потврђује саучесништво централне банке. О штетности и незаконитости такве политике гувернера су благовремено упозорили сарадници из Сектора за послове са иностранством. ВИДЕТИ ПРИЛОГ 10

Из приложеног се може закључити да је Евроаксис банка била све време привилегована банка јер је пословала у тесној сарадњи са Народном банком и није се излагала ризицима, будући да је враћање кредита осигуавала депозитима Народне банке.

Поред тога, држава је преко ове банке кредитирала и увоз електричне енергије, што је документовано на скупштинском Анкетном одбору. Временом је све већи удео у трговини струјом преузимало лондонско предузеће *Energy Financing Team* (ЕФТ). Тако је ова фирма, која је у исто време и комитент Евроаксис банке, у 2002. добила 34% средстава за увоз струје, а у 2003. читаву 82%. Значајан део тих пара исплаћен је на рачун ЕФТ у Евроаксис банци. Власник предузећа ЕФТ је Вук Хамовић. ВИДЕТИ ПРИЛОГ 11

Закључци и предлози

Све изнете чињенице указују на велико нарушавање законитости и стандардних принципа пословања Народне банке. Неспорно је да је Народна банка:

1. бесплатно доделила на коришћење опрему и пословни простор привредном субјекту у већинском приватном власништву, без јавног конкурса и у супротности са важећим прописима;
2. мимо својих надлежности располагала државном имовином, па су уговори које су закључили гувернер и директор ЗОП-а потписани од стране неовлашћеног лица и стога ништави. Без обзира на аутономију Народне банке и одређени степен аутономности у располагању имовином, Народна банка је дужна да имовину користи за пословање Народне банке;
3. пропустила да утврди да повезана лица стичу контролни пакета акција Националне штедионице, а.д.;
4. пропустила да уочи да је само у једном дану значајан износ девизних средстава направио круг између Беча, Москве и Београда на основу преварног посла (наводни извоз кукуруза до кога никад није дошло)

САВЕТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

- и да су на крају те трансакције купљене акције Банке, што указује на фиктивност целог посла;
5. није поступила по упозорењу банкарске контроле о неликвидности Банчиног комитента Дајнерс клуба, који је у исто време стицао акције Банке;
 6. гашењем ЗОП-а пренела велики део својих средстава у приватну банку, без конкурса и без наплате камате, иако је у исто време постојала могућност да се платни промет обавља преко Поштанске штедионице која је у државном власништву;
 7. доделила Банци, која је тек основана, такође без конкурса, исплату великог дела старе девизне штедње и тиме довела у неравноправан положај остале банке у земљи;
 8. пласирала средства обавезне девизне резерве у инострану банку сумњивог бонитета, у власништву домаћих правних и физичких лица;
 9. дозволила иностраној банци да враћа у земљу депонована средства у виду девизних кредита пословним банкама, који су затим конвертовани у динарске кредите под условима које је одређивала инострана банка;
 10. гарантовала кредите иностране банке пословним банкама, путем девизних резерви депонованих у истој банци;

Име «Национална штедионица-банка а.д.» у себи садржи придев који се може употребити за онај облик организовања у коме је држава већински власник (нпр. Национална корпорација за осигурање стамбених кредита у којој је држава стопостотни власник капитала). Међутим, држава није била оснивач Банке и акцијски капитал је стекла тек у секундарној продаји. Поред тога, реч «национална», будући да имплицира државно власништво, упућује на сигурност пословања односно штедње код такве банке. Стога Савет сматра да Народна банка није требало да изда сагласност у смислу члана 8 и 9 Закона о банкама и другим финансијским организацијама, односно гуверенер није требало да донесе решење којим се дозвољава рад банке под тим именом.

Присуство високих државних функционера приликом отварања Банке, као и каснија додела сервисирања великог дела старе девизне штедње Банци, само је учврстило погрешан утисак јавности, чиме је овај субјект стекао привилегован положај на тржишту, што је морало резултирати у стицању противправне добити.

Савет за борбу против корупције сматра да се у наше законске прописе што пре морају уградити препоруке које се налазе у Конвенцији Уједињених нација против корупције, као и одредбе које се налазе у Кривичноправној конвенцији о корупцији и Грађанскоправној конвенцији о корупцији Савета Европе. У овим конвенцијама се корупција, како активна тако и пасивна, квалификује као кривично дело, а од учесника из јавног или приватног

САВЕТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

сектора се захтева пуна одговорност за накнаду штете свима који су претрпели материјални или нематеријални губитак услед корупције.

Поред допуне закона који регулишу кривичну и грађанскоправну одговорност, потребно је у конкретном случају извршити и ревизију прописа који се односе на Народну банку, банкарски систем и његово пословање. Неки врло важни елементи тог система регулисани су подзаконским актима и требало би их укључити у текст закона. Тако се, рецимо, бонитет оснивача банке или појам повезаних лица дефинише једним актом гувернера, који се више пута мењао, а то је «Одлука о начину спровођења чл.8, 9, 10а, 12, 15, 19б, 19е, 28, 29. и 59. Закона о банкама и другим финансијским организацијама». Ова Одлука тренутно има 44 члана, са бројним ставовима и тачкама, те одштампана заузима 14 страна А4 формата, док сам закон стаје на 23 стране. У једном демократском друштву гувернер не би смео да има право да путем својих одлука даје аутентично тумачење закона, нити да доноси одлуке са законском снагом.

Централно банкарство се базира на добро познатим принципима и могуће је да су писци Закона о народној банци сматрали да се ти принципи подразумевају. Пословање Народне банке са Евроаксис банком показује да се принципи ипак не подразумевају и да их треба укључити у текст самог Закона.

Приликом измене Закона треба користити међународно стандардизоване појмове. Пето издање Приручника Међународног монетарног фонда (ММФ) о билансу плаћања даје јасну дефиницију девизних резерви, што је касније још разрађено у смерницама за статистичко праћење резерви (*International Reserves and Foreign Currency Liquidity: Guidelines for a Data Template*). Према дефиницијама које се налазе у параграфима 64-74 Смерница, јасно је да се обавезне девизне резерве које је држава пласирала у Евроаксис банку не би могле сматрати девизним резервама земље (потребна је «ефективна контрола», ликвидност, улагање у банке чији су власници нерезиденти итд). Према критеријумима ММФ наше девизне резерве су после пласмана у Евроаксис банку ненаменски коришћене.

Доношење законских прописа тек је први корак у борби против злоупотреба и корупције која их подстиче. Потребно је формирати тела која ће бити у стању да препознају злоупотребе и гоне прекршиоце. Савремени финансијски криминал је веома софистициран и органи гоњења који су формиран и претходном режиму нису увек у прилици да се снађу у промењеним околностима. Илустрацију тога представља Извештај УБПОК, који је био доступан Савету. У њему су коректно наведене чињенице, чијим читањем се стиче утисак да писцу Извештаја није било јасно да ли је уопште неки закон прекршен (изузев Закона о средствима у својини Републике Србије, када је у питању изнајмљивање опреме и пословног простора Банци). Стога би, према мишљењу Савета, било потребно да се организује стручно оспособљавање државних органа за гоњење финансијског криминала, при чему би се могла користити сарадња међународних организација

САВЕТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

(ОЕБС, ОЕСД) и/или институција ЕУ (ОLAF), Савета Европе (GMC, GRECO) и Сједињених Држава (Министарство правде).

Када је у питању конкретна одговорност појединаца у случају Националне штедионице, Савет предлаже Влади да све информације којима располаже проследи тужилаштву, како би се расветлили сви аспекти овог проблема. Истражни органи би требало да испитају који су све прописи прекршени, које личности су умешане и да ли постоје докази о корупцији. Влада у међувремену мора предузети кораке како би се заштитила државна имовина коју сад, супротно Закону, користи приватно правно лице. С обзиром да је у току поступак отуђења државне имовине, предлажемо Влади да обустави продаја према огласу који је објављен у дневној штампи 24. новембра 2004, док се не расветле све чињенице у вези са оснивањем Националне штедионице. У том смислу би требало ставити ван снаге и Закључак Владе од 27. маја 2004. године.

Савет препоручује да се преиспита повезаност и бонитет акционара Националне штедионице, у складу са законским овлашћењима и Одлуком о начину спровођења чл.8, 9, 10а, 12, 15, 19б, 19е, 28, 29. и 59. Закона о банкама и другим финансијским организацијама. Такође, сва уложена средства треба што пре повући из Евроаксис банке и пласирати их у складу са међународним принципима рада централне банке и смерницама ММФ.

Агенција за осигурање депозита, санацију, стечај и ликвидацију банака би требало да покрене поступак преиспитивања доделе посла сервисирања старе девизне штедне Националној штедионици. Све пословне банке би требало да под равноправним условима буду у прилици да конкуришу за тај посао.

Савет је свестан да је случај Националне штедионице за Владу посебно деликатан. Неколико њених истакнутих чланова је посредно или непосредно учествовало у оснивању те институције и креирању представе да се ради о државној банци. Стога је Савет на становишту да уколико Влада озбиљно намерава да се бори против корупције, она најпре мора да испита политичку одговорност сопствених чланова и да интерес грађана претпостави сопственим интересима.

У Београду 7. децембра 2004.

САВЕТ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ ИЗВЕШТАЈ О НАЦИОНАЛНОЈ ШТЕДИОНИЦИ

Списак прилога

ПРИЛОГ 1: «Утврђивање порекла уплата акционарског капитала Националне штедионице-банке а.д. Београд», Управа за спречавање прања новца, бр.19/04 од 03.02. 2004.

ПРИЛОГ 2: Извештај МУП Србије, УБПОК, ОБПОФК, од 24. фебруара 2004, заведено у писарници Владе 12. јула 2004. под бројем 07-5135/2004.

ПРИЛОГ 3: Извод из Записника о контроли Националне штедионице – банке а.д. од 24,04.2003.

ПРИЛОГ 4: Подаци са интернет странице Народне банке Србије.

ПРИЛОГ 5: «Информација о овлашћењу Националне штедионице-банке а.д. да обавља послове у циљу извршавања обавеза банака у стечају/ликвидацији», Агенције за осигурање депозита, санацију, стечај и ликвидацију банака.

ПРИЛОГ 6: Одговор на тачку 3. Закључка Владе РС 05 бр: 422-850/2003-04, гувенера НБС, од 17.02.2004. (К.Г.бр.27/2004)

ПРИЛОГ 7: Извод из Извештаја сектора за послове контроле НБС, бр. III/142-2037/1 од 19.11.2003.

ПРИЛОГ 8: Писмо гувернера председнику Вексим банке од 13.12 2000, писмо вицегувернера гувернеру од 23.03.2001, дописи Сектора за девизне послове са иностранством, Инвестициони комитет од 22.04.2002, 09.01.2003. и 26.03.2003.

ПРИЛОГ 9: Писмо председника Вексим банке Народној баци од 18.04.2001.

ПРИЛОГ 10: «Белешка у вези са захтевом Београдске банке ад Београд да закључи краткорочне финансијске кредите са Wexim Bank, Москва, за потребе Чачанске банке а.д. и Агробанке а.д. Београд, који би се конвертовали у динаре»; Допис Београдске банке од 30.05.2001. и «Програм акредитива за југословенске банке» од 05.10.2001.

ПРИЛОГ 11: «Плаћање увоза електричне енергије у 2002. години» и «Преглед реализованог увоза електричне енергије у 2003. години и плаћања»